

Dønninger

Maskinen lokker os alle
med løfte om lykke, frihed eller magt
Og vi lærer at glemme
glemme os selv
Maskinen fylder dit sind
med tvivl og begær, fra en verden af skam
Og vi lærer at eje
vi lærer at dø

Knæl, og bøj dig i støvet
den verden du forlod
kommer ikke tilbage igen
Jeg ser dit væsen
viskes ud
med et smil
Knæl, og bøj dig i støvet
den verden du forlod
er blevet fjernet fra dit sind
Spørgsmålet er så, om du kan finde det lys
der skal fører dig ind

De sidste dønninger
rejser sig I mørket, en sidste gang
Og du drømmer om den nat
du forstod dit kald
Maskinen presser os alle
ud over kanten
hver eneste dag
Og du drømmer om den dag
du forstod dit kald